

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI ZARZĄDU KATOLICKIEGO STOWARZYSZENIA PIELEŃNIAREK I POŁOŻNYCH POLSKICH W LUBLINIE ZA LATA 1995 – 2015

Rok 1989 jest rokiem przełomowym w życiu naszego kraju. Nastąpił okres głębokich przemian, który pozwolił odtworzyć dawne Stowarzyszenia Katolickie, nawiązując do tradycji polskiego życia katolickiego przed wojną, a był to rok 1925, kiedy doszło do założenia Polskiego Stowarzyszenia Pielęgniarek Zawodowych oraz przyjęcia Stowarzyszenia do Międzynarodowej Rady Pielęgniarek. Nawiązując do historii pielęgniarstwa i położnictwa stowarzyszenia służą umacnianiu podmiotowości społeczeństwa tworząc podstawy ładu i moralności w zawodzie i społeczeństwie chrześcijańskim.

Celem Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych Polskich (KSPiPP) jest udzielanie pomocy ludziom chorym i niepełnosprawnym. W naszej działalności kierujemy się wartościami chrześcijańskimi i nauką społeczną Kościoła katolickiego. Chcemy kultywować wszelkie działania, których źródłem jest dobro pochodzące od Boga. W imię tego dobra chcemy spełniać nasze powołanie i oddanie dla drugiego człowieka w duchu miłości chrześcijańskiej.

Jak doszło do założenia KSPiPP w Lublinie.

KSPiPP założone zostało dnia 14 czerwca 1995 roku z inicjatywy Przewodniczącej Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Lublinie, Eugenii Kwiecińskiej oraz Sekretarza OIPIP, Teresy Marczewskiej. Na spotkanie założycielskie został zaproszony ksiądz Tadeusz Pajurek, ówczesny duszpasterz służby zdrowia, który zapoznał zebrane koleżanki ze Statutem KSPiPP. W wyniku tego spotkania i zapoznania się ze Statutem powołano komitet założycielski w osobach:

Przewodnicząca – mgr Anna Chursan,
Wiceprzewodnicząca – mgr Anna Budzińska,
Sekretarz – Irmina Doraczyńska
Członek – Teresa Marczevska.

Protokół z posiedzenia tymczasowego komitetu założycielskiego, deklaracje członków i listę obecności wysłano do Zarządu Głównego w Warszawie.

Dnia 15 września 1995 roku otrzymaliśmy Uchwałę nr 2 Zarządu Głównego KSPiPP informującą, że zostałyśmy zarejestrowane w Sądzie Rejestrowym w Warszawie i możemy używać nazwy Katolickie Stowarzyszenie Pielęgniarek i Położnych Polskich Oddział Wojewódzki w Lublinie. Komitet założycielski złożył wizytę księdzu profesorowi Bolesławowi Pylakowi, ówczesnemu Arcybiskupowi diecezji lubelskiej, informując o powstaniu KSPiPP w Lublinie. Inicjatywa została przyjęta przez Arcybiskupa z wielką radością i błogosławieństwem. Naszym duszpasterzem z nominacji Arcybiskupa został ksiądz Krzysztof Czajka. Dnia 10 grudnia 1995 r. odbyło się pierwsze Walne Zgromadzenie, które rozpoczęło Mszą Św. w kościele p.w. Św. Maksymiliana Marii Kolbego w Lublinie. Dzięki życzliwości Księdza Dziekana Proboszcza Józefa Siemczyka, Eucharystię sprawowali w koncelebrze: ks. Tadeusz Pajurek, ks. Dziekan Józef Siemczyk, ks. Kpt. Zbigniew

Jaworski – kapelan 101 Szpitala Wojskowego w Lublinie, który wygłosił Homilię nt. „Służba lub powołanie pielęgniarek i położnych w obronie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci”. Po Mszy świętej uczestnicy udali się do Katolickiej Szkoły im. Ks. Gostyńskiego na dalsze obrady. W drugiej części obrad z referatem wystąpił ks. Prof. Dr hab. O. Jacek Salij nt. “Miłość chrześcijańska w świetle ludzkiego cierpienia”. Walne Zgromadzenie zaszczylicili swoją obecnością kapelani lubelskich szpitali, przedstawiciele Zarządu Głównego KSPiPP w osobach: Prezes – Ewy Dobijańskiej, Sekretarza – Marii Napierały i Skarbnika – Zofii Mandalińskiej, w imieniu Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich p. Prof. Dr hab. Teresa Widomska-Czekajska oraz w imieniu Okręgowej Izby Pielęgniarek i Położnych w Lublinie p. Eugenia Kwiecińska.

Przystąpiono do wyborów. W wyniku wyborów Prezesem KSPiPP Oddział w Lublinie została Teresa Marczevska, Wiceprezesem – mgr Anna Chursan, Sekretarzem – Andrzej Tytuła, Skarbnikiem – Czesława Gałka. Siedzibą Stowarzyszenia była Okręgowa Izba Pielęgniarek i Położnych w Lublinie. Po wyborach odbyło się spotkanie Zarządu, który opracował bardzo ambitny plan działania, wzorców nie było, sami musieliśmy ten plan przygotować przy współudziale naszego duszpasterza. Podzielono nasz plan na 4 grupy:

- 1) Działalność organizacyjna, w tym terminy:
  - spotkań Zarządu
  - spotkań modlitewnych
  - organizacja pielgrzymki
  - współpraca z duszpasterstwem służby zdrowia
  - wysyłanie składek członkowskich do Zarządu Głównego
- 2) Działalność merytoryczna:
  - przyjmowanie i zatwierdzanie deklaracji członkowskich
  - udział w niedzielnych Mszach Świętych
  - czytanie Pisma Św. i prasy katolickiej
  - czynny udział w rekolekcjach adwentowych i wielkopostnych
  - kontrola działalności finansowej
  - opieka nad pielęgniarkami i położnymi samotnymi, chorymi i niepełnosprawnymi
- 3) Pogłębianie formacji duchowej i intelektualnej Członków:
  - comiesięczne spotkania modlitewne
  - udział we Mszy Św. sprawowanej przez ks. K. Czajkę
  - rozważanie usłyszanego Słowa Bożego na spotkaniu w kaplicy
  - udział w spotkaniach z okazji Świąt Bożego Narodzenia oraz Wielkanocy
- 4) Działalność na rzecz środowiska:
  - Hospicjum
  - pomoc samotnym, chorym

Działalność naszą oparliśmy na zawierzeniu Bogu i Matce Najświętszej. Mottem naszego działania stały się słowa Ojca Świętego Jana Pawła II w odpowiedzi na nasz list skierowany do Watykanu:

„Niech apostolskie błogosławieństwo, którego udzielam Każdemu z Was z największą miłością będzie zapewnieniem łask i pojednaniem serc”. Jednym z pierwszych działań było rozprowadzenie 70 egzemplarzy książki pt. „Karty praw pracowników Służby Zdrowia” wydanej przez Papieską Radę ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia w Watykanie z 1995 roku. Po zapoznaniu się z treścią karty praw pracowników służby zdrowia naszą szczególną uwagę zwróciły artykuły, np. art. 4, akapit 2: „Zawód, powołanie, misja spotykają się ze sobą, a w chrześcijańskiej wizji życia i zdrowia integrują się wzajemnie.” Pracownik służby zdrowia jako sługa życia – jest sługą tego Boga, który w Piśmie Świętym jest ukazany jako „Miłośnik Życia”. Służyć życiu oznacza służyć Bogu w człowieku, czyli stać się współpracownikiem Boga w przywracaniu zdrowia choremu ciału oraz uwielbiać Boga w pełnym miłości przyjęciu życia, przede wszystkim, jeśli jest słabe i chore.

Na zaproszenie p. Prof. Teresy Widomskiej-Czekajskiej z Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich zostałyśmy zaproszone do udziału w Sympozjum nt. „Nauczanie Jana Pawła II wobec problemów współczesnej medycyny”, które odbyło się na Jasnej Górze w dniach 28-29 października 1995 roku.

Nawiązano współpracę z XXI Liceum Ogólnokształcącym im. Św. Stanisława Kostki, gdzie ówczesnym dyrektorem był ks. Krzysztof Targoński, który wyraził zgodę na prowadzenie wykładów z promocji zdrowia: dotyczących szkodliwości palenia tytoniu, które prowadziła p. Maria Kostrubiec. Z wychowania seksualnego wykłady prowadziła dr Helena Gulanowska. Dr Leon Kowalczyk prowadził wykłady o przeszczepach narządów. Wykłady te prowadzone były bezpłatnie. Oprócz tych wykładów z promocji zdrowia, prowadzono wykłady z zasad udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, prowadzone były przez mgr Annę Chursan, mgr Annę Budzyńską i p. Andrzeja Tytułę.

Utworzona drużyna sanitarna zdobyła wysokie wyróżnienie. Uczniowie zdali egzamin w obecności mgr Anny Szulc z Polskiego Czerwonego Krzyża. Uczniowie otrzymali również zaświadczenia upoważniające i zezwalające na udzielanie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach. Dziękuję im wszystkim.

Organizowano spotkania modlitewne w Kościele Rektoralnym przy ul. Staszica 16. Centralnym punktem spotkań była Msza Św. sprawowana przez naszego duszpasterza ks. K. Czajkę. Czytania i pieśni przygotowywane były przez Zarząd, po Mszy Św. w kaplicy rozważane były słowa usłyszanej Ewangelii lub inne tematy, np. Kim jest dla mnie Jezus Chrystus, Maryja w moim życiu, Moja wiara.

Na jednym ze spotkań ks. Krzysztof zapoznał zebranych z książką „Uwierzyć miłości” o. Zygmunta Dobrzeckiego i o. Sykstusa Szafranca o Rozalii Celakównie i jej misji, pielęgniarce postawionej w poczet błogosławionych. Stowarzyszenie podjęło inicjatywę zapoznania środowiska z misją Rozalii Celakówny. Pomocą służyły kserokopie modlitw przekazane pielęgniarkom w czasie zebrania

wyborczych. Pisane były artykuły o działalności misji Rozalii Celakówny do „Naszego Głosu” – pisma wydawanego przez OIPIP w Lublinie. Pisane były również artykuły o postawionej w poczet błogosławionych Hannie Chrzanowskiej przez mgr Janinę Płatek. Nawiązano współpracę z prof. dr hab. Zofią Kawczyńską-Butrym, kierownikiem Zakładu Pielęgniarstwa Społecznego Akademii Medycznej w Lublinie, jak również z dr Marianną Charzyńską-Gulą, autorką książki „Program wychowania zdrowotnego dla szkół podstawowych”. Powołano zespół ekspertów, w skład którego weszły wyżej wymienione osoby, jak również dyrektorzy szkół medycznych i członkowie Zarządu. Zespół miał za zadanie ustalenie formy i sposobu realizacji prowadzonych wykładów z promocji zdrowia, kursów pierwszej pomocy przedlekarskiej (za niewielką opłatą). Złożono ofertę w Kuratorium Oświaty i Wychowania w Lublinie u p. kuratora Kaznowskiego, który naszą ofertę przyjął z aprobatą i zrozumieniem. Oferta ta dotarła do wszystkich szkół podstawowych i ponadpodstawowych województwa lubelskiego. Wiele szkół odpowiedziało na nią pozytywnie. Wymienię niektóre z nich: Zespół Szkół i Usług Gospodarczych, Zespół Szkół w Piaskach – mgr Anna Chursan, Zespół Szkół w Kraśniczynie – gdzie jeździł dr Leon Kowalczyk, Liceum Ogólnokształcące w Świdniku, Liceum Ogólnokształcące im. Św. Teresy na ul. Krochmalnej. Niektóre szkoły zrezygnowały ze względu na opłaty, które i tak były minimalne.

Poza działalnością dotyczącą zdrowia, nie byliśmy obojętni na sprawy społeczne. Zajmowałyśmy stanowiska dotyczące uchwał i decyzji władz państwowych i samorządowych. Wysłano pisma do Marszałka Sejmu p. .... Zycha i Senator p. Alicji Grześkowiak odnośnie nieprzyjmowania i odrzucenia ustawy o aborcji. Członkowie Stowarzyszenia brali czynny udział w posiedzeniach Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych będąc jej członkami, jak również były członkami Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej lub w Sądzie. Ponadto pracowały i pracują do tej pory w komisjach, np. Komisji Socjalnej, Komisji Etyki. Jako prezes Stowarzyszenia uczestniczyłam wspólnie z członkami Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich w spotkaniu organizowanym przez ks. Tadeusza Pajurka w Kraśniku. Celem tego spotkania było zapoznanie lekarzy, pielęgniarek i położnych z działalnością naszych stowarzyszeń oraz zapoznanie z Kartą Praw Pracownika Służby Zdrowia wydana przez Papieską Radę ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia w Watykanie.

Złożono ofertę do Rejonowego Biura Pracy z propozycją uruchomienia szkoleń dla bezrobotnych pielęgniarek i położnych. W związku z opracowaną przez zespół ekspertów formą nt. „Kursów pierwszej pomocy przedmedycznej oraz prowadzenia wykładów z promocji zdrowia”.

Dr Helena Gulanowska ze Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” zwróciła się z prośbą o pomoc w zorganizowaniu pobytu dla przyjeżdżających ze wschodu polskich lekarzy i pielęgniarek. Wspólnie z koleżanką Danutą Werpachowską, organizowałyśmy przyjęcie w domu p. dr Gulanowskiej, a z koleżanką Marią Kostrubiec pełniłyśmy rolę przewodników w pielgrzymce do Nałęczowa, Kazimierza Dolnego, Puław, a także do Częstochowy. Pragnę wyrazić moje głębokie podziękowanie Pani dr Helenie Gulanowskiej – choć już nie ma Jej wśród żyjących, bo powołał Ją Pan do Ojczyzny niebieskiej za Jej ofiarną i pełną miłości

służbę, jaką pełniła ucząc młode pokolenia właściwych postaw w życiu osobistym, niech Dobry Bóg da jej Nieba za jej pracę dla drugiego człowieka.

- Uczestniczyliśmy czynnie pełniąc dyżur pielęgniarski w czasie Ingresu Arcybiskupa Józefa Życińskiego.

- Brałyśmy czynny udział w II Kongresie Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich w Warszawie i w I Kongresie Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich w Lublinie.

- Wspólnie z ks. Krzysztofem Czajką opracowany został folder naszego Stowarzyszenia.

- Brałyśmy czynny udział w wyborach do Sejmu i wyborach samorządowych wystawiając swoich przedstawicieli.

- Organizowałyśmy pielgrzymki – co roku do Częstochowy indywidualnie przez wiele lat, później wspólnie z duszpasterzem służby zdrowia.

- Nasze indywidualne pielgrzymki to Gietrzwałd – Święta Lipka, Kałków. Godów, Warszawa – nawiedzenie grobu ks. Jerzego Popiełuszki. Do Łabuni i Sokółki, gdzie modliłyśmy się do Najświętszego Sakramentu przygotowując adorację.

- Zorganizowana została pielgrzymka zagraniczna szlakiem Sanktuariów Europy przez O. Jarosława Daniluka i Marię Kostrubiec – członka Zarządu naszego Stowarzyszenia.

Pod koniec 1998 roku na mocy porozumienia ze Zjednoczeniem Chrześcijańsko-Narodowym mogłyśmy nieodpłatnie korzystać z pomieszczeń Zjednoczenia, które mieściły się przy ulicy Jezuickiej 4. Było to dla nas bardzo korzystne rozwiązanie. W tym samym budynku mieściła się również Fundacja „Szczęśliwe Dzieciństwo”, z którą podjęłyśmy współpracę zakładając w 1999 roku niepubliczną placówkę wsparcia dziennego w Piaskach. Po otrzymaniu pomieszczeń w Domu Kultury w Piaskach dzięki zrozumieniu przez obecnego Burmistrza – p. Jabłońskiego i Rady [Gminy], przystąpiłyśmy do jej organizacji. Było to wielkie przedsięwzięcie, wymagało od nas wiele wysiłku i trudu, aby tą placówkę – świetlicę otworzyć. Podołałyśmy temu wyzwaniu i w listopadzie 1999 roku świetlica została otwarta. Zaproszony ks. Dziekan Jan Augustynek, Proboszcz parafii p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Piaskach poświęcił naszą świetlicę życząc nam błogosławieństwa Bożego w pełnieniu tej misji.

Do placówki uczęszczały dzieci z rodzin wielodzietnych, biednych i niewydolnych wychowawczo. Opracowany przez Fundację „Szczęśliwe Dzieciństwo” program został zaakceptowany przez Zarząd. Według tego programu prowadzone były zajęcia, których celem było przywrócenie wartości hasła „Bóg – honor – Ojczyzna”. Musiałyśmy zatrudnić nauczycieli – wychowawców o odpowiednich predyspozycjach i kwalifikacjach. Zatrudniłyśmy czterech wychowawców, w tym dyrektora placówki. Zajęcia odbywały się od godz. 15.00 do godz. 19.00. Dzieci i młodzież odrabiałały lekcje pod opieką wychowawców i wolontariuszy. Najczęściej byli to nauczyciele i studenci z miejscowych szkół. Codziennie dzieci otrzymywały posiłek w formie kanapek i herbaty oraz owoców. Do świetlicy – a bardziej Akademii Młodzieżowej, bo taka nazwa się dzieciom bardziej podobała, uczęszczało 30 dzieci ze szkoły podstawowej i ponadpodstawowej. Dyrektor placówki miała za zadanie odwiedzić szkołę, w której dzieci przebywały w świetlicy, aby się zorientować, jaka pomoc jest tym dzieciom potrzebna. Ta

współpraca przyniosła duże korzyści. Po odrobieniu lekcji dzieci brały udział w zajęciach grupowych, każda grupa miała swoją nazwę.

Poza pracą – zajęciami w Akademii, młodzież wraz z nauczycielami uczestniczyli w uroczystościach kościelnych – odpust, różaniec, pierwsze piątki miesiąca, Droga Krzyżowa z udziałem rodziców, Środa Popielcowa, Uczta Chleba i Wody, Wielki Czwartek – składanie życzeń księżom pracującym w parafii. Młodzież wspólnie z wychowawcami brała udział w uroczystościach państwowych – Trzeciego Maja, 11-go Listopada. W poczcie sztandarowym z chlebem, Pismem Świętym i flagą narodową oraz emblematem naszego Stowarzyszenia składały wiązanki kwiatów pod pomnikiem Konstytucji Trzeciego Maja, przez co dały się [poznać] całej społeczności lokalnej. Ponadto opiekowały się mogiłami żołnierzy na cmentarzu parafialnym.

Dyrektor placówki nawiązała współpracę z Siostrami Białymi – misjonarkami Afryki, s. Cecylią Bachalską i s. Celiną Natanek pracująca w Tanzanii. Dzieci nawiązały współpracę z dziećmi z Afryki korespondując w języku angielskim z grupą tamtejszej młodzieży. Ponadto dzieci uczyły się gotowania zapraszając rodziców na degustację przyrządzanych przez siebie posiłków. Przygotowywały też same, przy współudziale wychowawców, zapraszając rodziców i nas – członków Stowarzyszenia, na tę uroczystość.

Uczyły się szycia, szyjąc sobie kreacje, w których wystąpiły na balu w pałacu w Gardzienicach.

Prowadzona była również przez dyrektor placówki p. Dorotę Bożenę Rydz sekcja plastyczna. Wykonane przez młodzież prace w formie obrazów były wystawiane na zorganizowanym wernisazu „U Elizy”. Wiele z tych prac zostało zakupionych przez mieszkańców zaproszonych na tę uroczystość.

Odbływały się również spotkania z ciekawymi ludźmi: z historykiem-regionalistą p. Lucjanem Świetlickim, z archeologiem, z fotografem, z kwiaciarką i wieloma innymi ciekawymi ludźmi, którzy swoją wiedzą i umiejętnościami przyczynili się do pogłębienia wiedzy naszych podopiecznych. Zorganizowany został bal anty-alkoholowy połączony z quizem na temat uzależnień i bardzo ciekawą, wymowną pantomimą. Było to możliwe dzięki otrzymaniu dotacji z Wydziału Środowiska Urzędu Marszałkowskiego w Lublinie.

Organizowano wycieczki – pielgrzymki do Kazimierza Dolnego, Zamościa, Warszawy. Organizowano obozy letnie w Pizunach k/Narola w woj. podkarpackim oraz kolonie letnie w Czorsztynie dzięki otrzymanej pomocy finansowej z Urzędu Miasta i Gminy Piaski z Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Przez okres 10 dni młodzież zwiedzała Zakopane, Nowy Targ, Krynicy, a przede wszystkim miały możliwość przekroczenia polskiej granicy i udania się na Słowację, gdzie odwiedziły pieszo miejscowość Czerwony Klasztor. Tam też wydarzyła się historia, z którą musiałam sobie poradzić. Dziewczynka, którą ugryzł jakiś owad, miała wielki odczyn zapalny i nie mogła sama iść. Musiałam szukać pomocy medycznej, dowiedziałam się, że w tej miejscowości pracuje i mieszka dr

Kratka. Zgłosiłam się do Pana Doktora, który bez słowa zainteresował się poszkodowaną podając zastrzyk domięśniowy z histaminy, założył opatrunek z rywanolu i odwiózł nas do granicy. W miejscu naszego pobytu opiekę medyczną sprawował dr Bochenek. Dziękując doktorowi za pomoc i zaangażowanie pomyślałam, że są ludzie na świecie, którzy nie patrząc na nic taką pomoc potrzebującym świadczą. Dziękuję również dr. Bochenkowi za troskę i opiekę.

Dzięki ks. Dziekanowi Piotrowi Stańczakowi, Proboszczowi Parafii p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego w Piaskach młodzież korzystała z wypoczynku zimowego organizowanego przez Caritas Archidiecezji Lubelskiej.

Organizowano co roku akcję „Mikołaj o Tobie nie zapomni”, z zebranych darów przygotowywano paczki dla dzieci objętych pomocą społeczną w gminie w ilości 300 paczek rocznie. Było to ogromne wyzwanie. Otrzymane środki z Centrum Pomocy Rodzinie w Świdniku nie starczały niejednokrotnie na opłacenie wychowawców i księgowej, dlatego młodzież odwiedzała prywatnych właścicieli sklepów, którzy ofiarowali różne produkty, zabawki i tym podobne.

Zorganizowano również akcję „Nadzieja nie tonie” – zbiórkę darów dla powodzian. Cztery samochody darów zostały zawiezione do Caritas Archidiecezji Lubelskiej.

Świetlica istniała od 1999 roku do 2004 roku, ponieważ od stycznia 2005 roku obowiązywała nowa ustawa. Ośrodek Pomocy Społecznej w Piaskach miał przejąć zadania Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. Obowiązywał konkurs wniosków. Po zastanowieniu się i zorientowaniu się o możliwości dalszej działalności z Ośrodkiem Pomocy Społecznej, który oświadczył, że sam może prowadzić tego typu placówkę, zdecydowaliśmy o zakończeniu tej działalności. Rozliczyliśmy się z funduszy z Centrum Pomocy Rodzinie w Świdniku bez żadnych kłopotów. Dzięki zatrudnionej księgowej, p. Mieczysławie Cholewie, która skrupulatnie i systematycznie, z determinacją prowadziła nasze niewielkie finanse. Nasi wychowankowie – nie wszyscy, oczywiście – w nowych placówkach szkolnych osiągnęli bardzo dobre wyniki nauczania. Jedna z dziewczynek otrzymała nawet świadectwo z czerwonym paskiem oraz stypendium Prezydenta Miasta Lublina. Czyż nie warto było, aby poświęcić się tej młodzieży i trud włożony w wychowanie młodego człowieka. Na pewno warto było, tylko szkoda, że tak krótko.

Byliśmy jedynym katolickim stowarzyszeniem, które prowadziło tego typu placówkę. Do tej pory utrzymujemy kontakt z tą już dorosłą młodzieżą, która chętnie się do nas zwraca z wielorakimi problemami. Prowadzenie placówki wsparcia dziennego w Piaskach nie przeszkadzało nam w innej działalności, mam na myśli branie czynnego udziału w Białych Niedzielach, gdzie było mierzone ciśnienie krwi, czy określany poziom cukru we krwi u zgłaszającej się ludności. Zainteresowanie było bardzo duże, a my czułyśmy się potrzebne.

Zarząd zadeklarował przynależność do Lubelskiego Porozumienia Organizacji Katolickich, którego celem była wymiana poglądów oraz uzgadnianie wspólnych inicjatyw organizacji, które do Porozumienia przystąpiły.

10-lecie naszego Stowarzyszenia obchodziliśmy w 2005 roku już w Okręgowej Izbie Pielęgniarek i Położnych, gdyż Zjednoczenie Chrześcijańsko-Narodowe zmieniło swój lokal. Muszę z całą mocą podkreślić, że Przewodnicząca OIPIP mgr Wiesława Sidorowska-Floriańczyk zapraszała nas od dawna do powrotu do siedziby Izby. Tak też się stało. Wówczas Prezesem KSPIPP w Lublinie była Marzena Madej-Pokora. To dzięki niej i pozostałym członkom Stowarzyszenia obchodzono 10-lecie bardzo uroczyście. Przybyli znakomici goście w osobach: ks. J. Jachimczaka – krajowego duszpasterza służby zdrowia, Prezes Zarządu Głównego KSPIPP mgr Iwony Stanis, ks. komandora Zbigniewa Jaworskiego z Gdańska. Po wystąpieniu Gości odczytałam sprawozdanie z działalności, a dotyczyło ono w przeważającej części prowadzenia świetlicy w Piaskach oraz innych zadań, jakie prowadziły koleżanki. Mam na myśli opiekę nad chorymi pielęgniarkami, pomoc ubogim, przekazywanie darów rzeczowych. Sprawozdanie zostało przyjęte brawami. Dla wszystkich obecnych przygotowano poczęstunek, a o godz. 18.00 w Archikatedrze Lubelskiej została odprawiona uroczysta Msza Św. sprawowana przez abpa Józefa Życińskiego z okazji 10 rocznicy istnienia naszego Stowarzyszenia. W czasie Homilii Arcybiskup powiedział o trwaniu dla dobra ludzi chorych i cierpiących, o służeniu im, niesieniu ulgi w bólach i cierpieniach.

W 2007 roku podjęliśmy uchwałę o wykonaniu Sztandaru. Dzięki finansowemu wsparciu ORPIP, Polskiego Towarzystwa Pielęgniarskiego oraz własnych darowizn dzieło się powiodło. Opracowany projekt Sztandaru został zaakceptowany przez Zarząd i członków. Wykonania Sztandaru podjęła się s. Maria Klara ze Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Bosych w Dysie. 15 maja 2008 roku to dzień szczególny, dzień poświęcenia Sztandaru w Archikatedrze Lubelskiej. Msza Święta sprawowana była przez abpa ks. Prof. Bolesława Pylaka w asyście kapelanów lubelskich szpitali. W czasie Homilii abp Bolesław Pylak wymienił między innymi pielęgniarki postawione jako sługi Boże. Podkreślił rolę i zadania, jakie stoją przez pielęgniarkami i położnymi katolickimi w przywracaniu zdrowia naszego społeczeństwa. Arcybiskup wymienił bł. Rozalię Celakównę – pokorną pielęgniarkę ze Szpitala Św. Łazarza, której Bóg wyznaczył szczególną misję do spełnienia, bł. Hannę Chrzanowską – która zorganizowała Katolicki Związek Pielęgniarek Polskich, redagowała miesięcznik „Pielęgniarka Polska”, prowadziła działalność charytatywną, kochała ludzi, a przede wszystkim Boga, bł. Stanisławę Leszczyńską – wielką i wybitną położną, która odbierała porody będąc sama więźniarką w obozie Auschwitz-Birkenau, przed każdym porodem modliła się i z tą modlitwą ratowała dzieci i ich matki od śmierci. Po Mszy Świętej abp Bolesław Pylak, księża kapelani i zaproszeni goście udali się do Pałacu Ślubów na dalsze uroczystości i symboliczne wbijanie gwoździ w drzewce Sztandaru. Na początku wersji mówionej zapoznałam wszystkich zgromadzonych z treścią hymnu naszego Stowarzyszenia, zarecytuję początek:

„O, Panie Boże, Ty nas wezwałeś
Do służby w imię miłości,
By w Katolickim Stowarzyszeniu
Spieszyć z pomocą ludzkości.
O serca wielkie prosimy, Panie,
By mogły kochać gorcej.

My dziś składamy nasze wezwanie:
Błogosław nasze pomocne ręce.”

Hymn ten ułożyła nasza koleżanka ze Stowarzyszenia Maria Dąbłowska. Muzykę napisał p.Władysław Kozina.

Przybyli na naszą uroczystość dyrektorzy szpitali: dr Marian Przylepa z PSK 4, zastępca dyrektora ze Szpitala Onkologicznego, prof. dr hab. ... Oleszczuk z małżonką, dr Janusz Dubejko z małżonką – Prezes Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich, Prezes Zarządu Głównego KSPiPP Krystyna Starosta, przedstawiciele farmaceutów, mgr Zuzanna Dumala, Przewodnicząca PTP Oddział w Lublinie mgr Michalina Cuber, prof. dr hab. Irena Wrońska, Przewodnicząca OIPiP mgr Wiesława Sidorowska-Floriańczyk, Przewodnicząca Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych Maria Olszak-Winiarska i wielu jeszcze innych znakomitych gości. Niech się nie gniewają, jeśli o nich nie wspomniałam. Jesteśmy z naszego Sztandaru bardzo dumne i szczęśliwe, że jest z nami nasza Matka, która wspomaga nas w każdej potrzebie i dodaje nam siły do dalszej działalności, a przede wszystkim do trwania przy jej Sztandarze. Dziękujemy Ci, Matko Najświętsza za opiekę nad nami.

Minęło parę lat i już kolejny jubileusz – 15-lecia naszego Stowarzyszenia. Święto to obchodziliśmy wspólnie z OIPiP w Lublinie. Z tej okazji ufundowałyśmy jubileuszową odznakę, którą wręczyłyśmy zasłużonym osobom. Po raz kolejny gościliśmy ks. Józefa Jachimczaka, prof. O. Jacka Salija, który przyjechał z Warszawy na nasze zaproszenie, wiceprezes Zarządu Głównego KSPiPP Mela Łabińska z Krakowa oraz nasz duszpasterz służby zdrowia ks. Wojciech Iwanicki. Sprawozdanie z działalności przedstawiłam wówczas w formie prezentacji multimedialnej.

W 2010 roku w miesiącu czerwcu dokonano nowych wyborów. W ich wyniku Prezesem Stowarzyszenia została Maria Kostrubiec, wieloletni członek naszego Stowarzyszenia, która kontynuowała rozpoczęty plan działania:

- obrona życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci,
- organizowanie spotkań,
- otoczenie opieką chorych koleżanek,
- pomoc ubogim,
- organizowanie pielgrzymek: do Krakowa – celem nawiedzenia grobów błogosławionych Rozalii Celakówny i Hanny Chrzanowskiej oraz nawiedzenie grobu Rodziców św. Jana Pawła II i zapalenie zniczy, do Łagiewnik, Częstochowy, Lichenia i Kalisza, część naszych koleżanek udała się na pielgrzymkę do Ziemi Świętej, do Rygi, Talina i Wilna,
- organizowanie spotkania opłatkowe i wielkanocne.

W 2010 roku Prezes wystąpiła do sekretariatu Arcybiskupa Józefa Życińskiego z pismem informującym o zasługach na rzecz KSPiPP wieloletniego Prezesa Teresy Marczewskiej, celem uhonorowania jej medalem „Lumen Mundi”.

Dnia 17 października 2010 roku w Archikatedrze Lubelskiej odbyła się uroczysta Msza Św. sprawowana przez abpa Józefa Życińskiego w asyście wielu kapłanów, w trakcie której zostałam odznaczona wraz z zasłużonymi lekarzami medalem „Lumen Mundi”. [Pani Teresa Marczevska jest jedyną pielęgniarką w województwie lubelskim, która otrzymała medal „Lumen Mundi”.]

Słowa, które padły podczas tej Mszy Św.: „Między wami jawicie się jako źródło światła w świecie” (Flp. 2, 15), stały się dla mnie zobowiązaniem do dalszej nieustannej pracy na rzecz ludzi potrzebujących i to staram się czynić jak tylko mogę i potrafię.

Nie osiągnęłabym tego, gdyby nie współpraca i pomoc, jaką okazywały moje koleżanki ze Stowarzyszenia. To dzięki ich zaangażowaniu udało się nam tak wiele osiągnąć.

Dnia 24 maja 2014 roku w czasie pielgrzymki pracowników służby zdrowia na Jasną Górę otrzymałam dyplom wraz z piękną książką Ojca Świętego Jana Pawła II „Notatki osobiste”, za wieloletnią współpracę z Katolickim Stowarzyszeniem Pielęgniarek i Położnych Polskich Zarządu Głównego w Warszawie. Bóg zapłać. My jednak z nowymi nadziejami patrzymy w przyszłość, mamy pewność, że obecnie wybrane władze Stowarzyszenia poprowadzą je jak najlepiej z wiarą i nadzieją.

Wyborów dokonano w czerwcu 2014 r.

Prezesem została mgr Zofia Szyszkowska-Furtak,

Wiceprezesem – Maria Kostrubiec,

Sekretarzem – Marianna Szymańska,

Członkowie – dr Anna Piątek, Teresa Marczevska,

Komisja Rewizyjna – Maria Dąbłowska, Barbara Pieczykolan.

Nowy Zarząd złożył wizytę Jego Ekscelencji ks. Arcybiskupowi Stanisławowi Budzikowi, który przyjął nas bardzo serdecznie, my z kolei zapoznałyśmy Arcybiskupa z naszą działalnością i zaprosiłyśmy Go na nasz Jubileusz 20-lecia. Nowa Prezes wręczyła ks. Arcybiskupowi swoją książkę pt. „Droga pielęgniarek i położnych do samodzielności zawodowej”.

Dzień 2 lutego 2015 r., Święto Ofiarowania Pańskiego, przeżywane również jako Święto Matki Bożej Gromnicznej, pozostanie na długo w pamięci lubelskiej służby zdrowia. W tym to dniu pracownicy służby zdrowia zgromadzili się w Sanktuarium [kościół] p.w. Matki Bożej Różańcowej w Lublinie. Nasze Stowarzyszenie wystawiło poczet sztandarowy. Msze Św., sprawowali lubelscy duszpasterze wraz z Kustoszem Sanktuarium ks. Prałatem Józefem Dziduchem, który w Homilii wspomniął o 400-letniej historii obrazu Matki Bożej Latyczowskiej, której obecność wśród nas jest powodem do wielkiej radości, ponieważ, jak nikt inny, uczy nas dostrzegania Chrystusa w cierpiących członkach Kościoła. Na zakończenie uroczystej Mszy Św. przedstawiciel Katolickiego Stowarzyszenia Lekarzy Polskich dr Janusz Dubejko i Prezes Katolickiego Stowarzyszenia Pielęgniarek i Położnych

Polskich mgr Zofia Szyszkowska-Furtak odczytali akt oddania lubelskiej służby zdrowia pod opiekę Matki Bożej Łatyczowskiej:

Tekst zawierzenia;

Dzisiaj, w 20. rocznicę istnienia naszego Stowarzyszenia dziękuję Bogu i Matce Najświętszej za opiekę i troskę w pokonywaniu wielorakich trudności, za to, że czuliśmy i czujemy Jej opiekę nad nami. Dziękuję wszystkim, którzy z nami współpracowali, pomagali oraz czuwali nad naszą duchowością.

BÓG ZAPŁAĆ.